

betales dem, naar de blive Officerer. Jeg veed ikke i Diebliffet, hvor høi den er; den var i ældre Tider 100 Rbd.; og jeg veed heller ikke, om den er ligesaa stor nu; men den udbetales fremdeles, og den er ogsaa udbetalt til alle de Reserveofficerer, som ere udnævnte under Krigen. Naar man nu seer hen til, at denne Sum, dette Bederlag for Udrustningen, som saaledes er indrømmet alle Officerer, der udnævnes, er bestemt eengang for alle, saa synes det at være noget forunderligt, om man vilde tilstaae de Reserveofficerer, som her er Tale om, en yderligere Godtgjørelse for disse Udrustningsgebyrer i den Tid, de ere i Tjenesten. Det kan imidlertid være meget hensigtsmæssigt, at man forandrede den ældre Bestemmelse at udbetale Udrustningsgodtgjørelsen eengang for alle til at blive en Godtgjørelse for et bestemt Tidsrum, hvori disse Officerer vare til Tjeneste. Men det forekommer mig, at dette er en Bestemmelse, som hører ind under den almindelige Armeorganisation og ingentunde under en Lov, som kun angaar de Officerer, der ved Krigen slutning i Januar 1851 vare til Tjeneste. Jeg troer, at det vilde være at foregribe den fremtidige Armeorganisation, nu at tage nogen Bestemmelse over, hvorledes disse Udrustningsgebyrer for Fremtiden skulle erlægges, og jeg troer derfor, at det vilde være utilraadeligt at optage en saadan Bestemmelse som den her anførte i nærværende Lov.

Med Hensyn til det under Nr. 2 stillede Endringsforslag, der gaaer ud paa, at de frivillige Officerer, der ere udnævnte efter Børnepligtsloven af 12te Februar 1849, skulle erholde den samme Gratification af 3 Maanedes Gage, som efter Lovudkastet er tilstaaet de Reserveofficerer, der frivilligt ere indtraadte i Tjenesten for Børnepligtsloven, saa kunde der jo vistnok være nogen Grund, der talte for ogsaa at tilstaae disse frivillige Reserveofficerer, der ere indtraadte efter Børnepligtsloven, en Gratification. Men da denne Gratification, der er indrømmet dem, der ere indtraadte for Børnepligtsloven, er saa ubetydelig, og da det ikke kan nægtes, at de Frivillige, som indtraadte for Børnepligtsloven udkom, have bragt et større Offer end de Frivillige, der ere indtraadte efter den og

saa at sige med Børnepligtsloven i Hølene, saa vilde den Gratification, der kunde tilkomme de Sidste, i Forhold til hvad der er tilstaaet de Første, være saa ubetydelig, at jeg endog saa troer, at det vilde være upassende at byde Officererne den. Ved at optage den Bestemmelse, som derved er tilfattet, troer jeg altsaa kun, at man vilde bringe en ny Ulighed ind i Loven ved Siden af at man rigtignok havde en anden Ulighed, som er tilstede, idet man aldeles Intet har tilstaaet disse Frivillige. For nu at undgaae denne Ulempe ved at tage en Ulighed ud af Loven og sætte en anden ind i den, troer jeg rigtignok, at man hellere bør blive ved Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Jeg veed ikke, om § 3 er under Forhandling?

Formanden: Nei, det er kun § 1 med de dertil hørende Endringsforslag.

Deputeret: Jeg skal som Følge af hvad jeg saaledes har tilladt at bemærke stemme imod begge disse Endringsforslag.

Lüttichau: Den sidste ærede Taler har meget rigtig bemærket, at der gives enhver Officer en Equiperingsdouceur, naar han udnævnes til Officer, og en saadan have ogsaa de her omtalte Reserveofficerer modtaget i sin Tid; idetmindste antager jeg det; men det svækker aldeles ikke den Grund, som jeg har anført, hvorfor der fremdeles burde gives de værnepligtige Reserveofficerer, naar de indkaldes, een Maanedes Gage til deres Equipering; thi den Gratification, som de have modtaget, da de bleve Officerer for tre Aar tilbage, og som ikke var mere end de absolut behøvede til Anskaffelsen af de allernødvendigste Munderingsager, kan dog vistnok ikke ansees for tilstrækkelig nu efter den Tids Forløb til Anskaffelsen af nye Ting. Naar Officerer af Linien ikke faae en saadan Equipering uden første Gang, da de indtræde, saa ligger det deri, at de have deres Gage hele Aaret igjennem, hvoraf man antager, at de kunne og bør anskaffe deres Fornødenheder. Men det har Reserveofficeren ikke. Han indkaldes til Tjeneste i det Høieste en Maaned om Aaret, og af den Gage, han faaer i denne Maaned, er det vist ikke muligt, at han kan holde sin Equipering i nogenlunde Stand fra det ene Aar til det andet